

МОТИВИ: Районна прокуратура - Плевен е повдигнала обвинение против Д. Ц. Д. от *** за това, че е за периода от 01.06.2023 година до 30.11.2023 година включително, в ***, като осъден с Решение № 581 от 04.06.2020 година по Гр.Д № 1815 от 2020 година по описа на Районен съд - Плевен и Решение № 449 от 05.04.2023 година по Гр.Д № 5912 от 2022 година по описа на Районен съд - Плевен, потвърдено с Решение № 240 от 15.06.2023 година по Гр.Д № 344 от 2023 година по описа на Окръжен съд - Плевен да издържа свой низходящ - Д. Д. Д., ЕГН ***** чрез нейната майка и законен представител Д. Д. П. от ***, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 6 месечни вноски в размер на 1 640 лева – престъпление по чл. 183 ал. I от НК.

В хода на съдебното производство подсъдимият Д. се представлява от защитник в лицето на адвокат Р.В., Адвокатска колегия – Плевен.

Със съгласието на подсъдимия и в присъствието на неговия защитник, производството е проведено по реда на съкратеното съдебното следствие – чл. 372 ал. IV във вр. с чл. 371 т. 2 от НПК.

Представителят на Районна прокуратура - Плевен поддържа изцяло така повдигнатото против подсъдимия обвинение, като намира същото за доказано по несъмнен и категоричен начин. Предлага на съда по отношение на Д. да бъде приложена разпоредбата на чл. 183 ал. 3 НК предвид събраните по делото доказателства, че до постановяване на присъдата от първоинстанционния съд подсъдимият изплатил изцяло задължението си за издръжка.

Защитникът на подсъдимия – адвокат Р.В. моли съда да приложи разпоредбата на чл. 183 ал. 3 НК.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид становището на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият Д. Ц. Д. е роден на *** в ***, живущ в същия град, българин, български гражданин, с висше образование, разведен, работи, неосъждан, ЕГН *****.

Подсъдимият Д. Ц. Д. признава вината си и всички факти, написани в обстоятелствената част на обвинителния акт, декларира категорично съгласие да не се събират доказателства за тези факти.

Предвид горното, СЪДЪТ прие за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Д. Д. и свидетелката Д. П. са бивши съпрузи. По време на сключеният помежду им, на 28.06.2003 година граждански брак, се родили две деца - В.Д.Д. - 14.12.2003г. и Д. Д. Д. - 15.03.2007г.

С Решение № 581/04.06.2020г. на Районен съд ***, постановено по Гражданско дело №1815/2020г. по описа на същия съд бил прекратен брака между подсъдимия и свидетелката Д. П. по взаимно съгласие между тях. По

силата на съдебното решение родителските права върху роденото от брака дете В. Д. били предоставени на ***, а родителските права върху роденото от брака дете Д. Д. били предоставени на ***. Подсъдимият Д. бил осъден да заплаща на детето Д. Д., чрез нейната майка и законен представител месечна издръжка в размер на 200 лева, а свидетелката Д. П. била осъдена да заплаща на детето В. Д., чрез неговия *** и законен представител месечна издръжка в размер на 200 лева. Решението влязло в сила на 04.06.2020г

Двамата родители постигнали устна уговорка помежду си до навършване на пълнолетие на В. Д. /14.12.2021г./ да не си дължат месечна издръжка за всяко от децата.

Впоследствие обвиняемият Д. Д. депозирал искова молба до Районен съд *** за намаляване размера на дължимата издръжка, с твърдения за това, че не разполагал с никакви доходи и нямал възможност да заплаща същата. С Решение № 449/05.04.2023г. на Районен съд ***, постановено по Гр.Д № 5912/2022г. по описа на същия съд бил отхвърлен като неоснователен предявения от Д. иск по чл.150 от СК. На същото основание съдът изменил размера на определената с Решение № 581/04.06.2020г. по гр.д.№ 1815/2020г. по описа на РС-Плевен месечна издръжка по отношение на детето Д. Д. в размер на 280 лева, вместо първоначално определения. Решението било потвърдено с Решение № 240/15.06.2023г. по гр.д.344/2023г. по описа на Окръжен съд –Плевен и влязло в законна сила.

След 14.12.2021г., когато детето В. Д. навършило пълнолетие, въпреки уговорката между свидетелката Д. П. и подсъдимия, последният не започнал да изпълнява задължението си за издръжка на непълнолетната си дъщеря Д. Д..

През 2022г., по молба на Д. П. било образувано изпълнително дело № 20227550400180 на ЧСИ П.Д. с район на действие РС-Плевен, по което постъпвали суми. Междувременно, след увеличаване на издръжката Д. продължил да не изплаща същата, поради което Д. П. подала жалба до РП Плевен.

По случая е образувано и проведено досъдебно производство.

В подкрепа на горната фактическа обстановка е признанието на подсъдимия, което се подкрепя от събраните в досъдебната фаза на процеса и присъединени към доказателствата по делото писмени такива, приложени по досъдебно производство № 4286/2023 година по описа на Районна прокуратура Плевен, а именно: протоколи за разпит свидетелката Д. Д. П.; заверени преписи от Решение № 581/04.06.2020г. на Районен съд ***, постановено по Гражданско дело №1815/2020г. и Решение № 449/05.04.2023г. на Районен съд ***, постановено по Гр.Д № 5912/2022г. и двете по описа на Районен съд Плевен, удостоверение № 4817/06.10.2023 година на ЧСИ П.Д. с рег. № 755 с район на действие ОС Плевен; характеристична справка на името на подсъдимия Д., приобщени към доказателствата по делото по реда на чл. 283 от НПК.

В подкрепа на изложената и възприета фактическа обстановка е и заключението по допуснатата и назначена съдебно – счетоводна експертиза, присъединено към доказателствата по реда на чл. 283 НПК. Съгласно същото дължимата от страна на подсъдимия издръжка за непълнолетната Д. Дирекова за периода, посочен в обвинителния акт 15.12.2021 година до 30.09.2023 година възлиза на 1 626,57 лева.

При така приетото за установено от фактическа страна и правна страна СЪДЪТ намери повдигнатото спрямо подсъдимия Д. Д. обвинение за извършено престъпление по чл. 183 ал. I от НК за доказано по несъмнен начин, както от обективна, така и от субективна страна.

От обективна страна: периода от 01.06.2023 година до 30.11.2023 година включително, в ***, като осъден с Решение № 581 от 04.06.2020 година по Гр.Д № 1815 от 2020 година по описа на Районен съд - Плевен и Решение № 449 от 05.04.2023 година по Гр.Д № 5912 от 2022 година по описа на Районен съд - Плевен, потвърдено с Решение № 240 от 15.06.2023 година по Гр.Д № 344 от 2023 година по описа на Окръжен съд - Плевен да издържа свой низходящ - Д. Д. Д., ЕГН ***** чрез нейната майка и законен представител Д. Д. П. от ***, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 6 месечни вноски в размер на 1 640 лева – престъпление по чл. 183 ал. I от НК.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл по смисъла на чл. 11 ал. II от НК - при наличието на ясни представи в съзнанието на подсъдимия за противоправността на извършваното и неговия резултат, като е искала настъпването на неблагоприятните последици от деянието.

Ето защо, СЪДЪТ призна подсъдимия Д. Д. за виновен по така повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 183 ал. 1 НК.

Съобразявайки проведеното производство по реда на чл. 370 от НПК, отчитайки смекчаващите и оттегчаващите и отговорността обстоятелства – липсата на съзнание за родителски дълг, изразеното съжаление за случилото се, фактът, че до постановяване на присъдата подсъдимия изплатил изцяло дължимата издръжка за посоченият в обвинението период/ видно от приложените пет броя разписка за сумата от 1680 лева, изпратена чрез пощенски запис на Десислав П. – стр. 15 от материалите по делото/, СЪДЪТ намери, че спрямо подсъдимия Д. следва да се привилигирвания състав на чл.183 ал. 3 НК, поради което и НЕ ГО НАКАЗА.

По този начин съдът намери, че ще бъдат постигнати спрямо Д. целите на наказанието за индивидуална и генерална превенция.

При тези доводи СЪДЪТ постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

